

8
EPISTOLA IN FVNERE
PERILLVSTRIS ATQVE EXCELLENTIS-
SIMI VIRI

DN. CAROLI
DE DIESKAV
DOMINI

IN DIESKAV ET LOHAV

CETERA

SERENISSIMO ac POTENTISSIMO BO-
RVSSIAE REGI A CONSILIIS INTIMIORIBVS
ET REGIMINIS

QVOD EST

IN DVCATV MAGDEBVRGICO

ITEMQVE

RERVV AD POLITIAM TOTIVS PROVIN CIAE PERTINEN-
TIVM DISPENSATORIS SAPIENTISSIMI

AD

MAGNI PATRIS FILIVM

CAROLVM DE DIESKAV

MAGDEBVRGICAE PROVIN CIAE
CONSILIARIVM MVLTIS NOMINIBVS

EMINENTEM

NONIS DECEMBRIS CIO IDCCXXI. SCRIPTA

IN QVA

INSIGNIA IN REMPUBLICAM ET ACADEMIAM MERITA
DEBITIS LAVDIBVS

GRATO EX PECTORE PROPECTIS

CONDECORANT

PRORECTOR

ET

PROFESSORES FRIDERICIANAE.

HALE MAGDEBVRGICÆ,

Typis CHRISTIANI HENCKELII Acad. Typogr. 1721.

EPISTOLA IN FVNERE
PRAELVSTRIS ADOVS EXCELENTIS
SIMI VICE

DN. CAROLI

DE DIESKAV

DOMINI

IN DIESKAV ET LOGRAV

SERRISSIMO AC POTENTISSIMO BO
RVSIAE REGIA CONSILII INTIMORIS
ET RACIOMIS

IN DVCAV MAGDEVRGICO

REVM AB POSITIVIS TITVLIS ET HONORIBVS
ET ABBATIBVS ET MONASTIIS

MAGN. PALMIS THVM

CAROLI VM DIESKAV

MAGDEVRGICAE PROVINCIAE
CONSILIAVM VNIUS NOMINIS

EMERITVS

INSIGNIA IN REMVBLICAM ET ACADEMIAM MERITA

GRATO EX PECTORE PROFACTVS

PRORECTOR

PROFESSORES FRIDRICIANAE

H. U. E. MAGDEVRGICAE
Typis Christiani Neubergeri Acad. Typogr. Imp.

VIR ILLVSTRIS ATQVE
GENEROSISSIME.

Vix statuere apud nos possumus, maiore
ne nobis molestiam, an vniuersæ Rei-
publicæ adtulerit luctum tristis de PA-
TRIS Tui nuncius excessu. Adeo ILLE
prudencia floruit, tantaue humanitate
eminuit, vt nobiles, litterati, ciues bonique omnes
earum, quibus ornatus fuit, virtut in nequeant obli-
uisci. Quare officio nostro conuenit, vt, dum solenni
funere effertur Patriæ ac totius Prouinciæ columen
insigne, non tam vltimum vitæ momentum, quam vi-
tam ante actam cogitantes præteritorum gestorum
memoriam ad posteritatem quodammodo propage-
mus. Ad vnum enim omnes consentiunt, raro admo-
dum vsu venire, vt munere suo probe ac iuste fungan-
tur homines primarii ac nobiles illamque claritatis
possessionem digne retineant. Multi certe a discipli-
na, virtute, litteris abhorrent, nec iustitiæ atque æ-
quitatis pulcritudinem sectantur; sed fumosis imagi-
nibus contenti ad maiorem honoris & gloriæ amplifi-
cationem animum vix adtendunt. Quæ omnia cum
in DIE SKAVIO aliter euenerint, consequitur certe,

vt is vere magnus sit dicendus, qui, præter maiorum insignia, in studio virtutis & dignitatis inter omnes ipsemet excelluit. Etsi namque vniuersis ad laudem cursus est apertus, nec quisquam inuenitur, qui a constitutis virtuti præmiis repellatur; non est tamen diffidendum, multo eum clariorem videri, qui illustri genere susceptus maiorum suorum tramiti insitit, & nobilitatem a parentibus suis traditam tuetur, quam qui infimo loco natus ad altiora contendit. Quæ adfertio nihil reprehensionis habitura est apud eos, qui virtutem vniuersam gentem amplectentem maiorem fundere splendorem cogitabunt, quam quæ residet in uno cumque primo alteroue iterum euanescit. Restat igitur, vt quibus artibus stemmatis sui decora continuauerit PATER tuus, breuiter dicamus. Et non mirabuntur, qui litterarum solidam vim intelligunt, si harum præsidio a prima eum iuuenta surrexisse indicemus. Quid enim homini ciuili aptius ac rerum cognitione est conuenientius? Rerum mentionem iniicimus, ne tam ad pompam ac speciem, quam vtilitatem liberales eum vertisse disciplinas aliquis existimet. Potius cognoscimus, nullam vnquam familiam generis amplissimi nomen esse indeptam, quod in ea extiterint permulti operam in geometriam, physicam, vel musicam conferentes: quin certum magis, eos maxime splendidis titulis insignes euasisse, qui se totos ad hominum cœtus colendos & conseruandos dedere, vt in domesticis iustitiæ studio efflorescerent, in externis & rebus bellicis fortitudine eximii efficerentur, ac iuris ciuilis scientia & reliquis eiusmodi, quæ ad ciuilem disciplinam pertinent, cum incremento eniterent. Quare palam est, PATREM tuum non otiosis quæstionibus resoluendis deditum, ac scholasticis disceptationibus fuisse distentum; sed ea inprimis eMusa-

rum

rum opibus selegisse, quæ ad vsum regendæ patriæ applicarentur, atque incorruptum interea & intactum animi florem seruarent. Qua de re non nos solum, sed vniuersa prouincia, sed BRANDENBURGICA domus, ac Borussiæ REGES, sed tota nobilitas, sed aulici, sed ciues omnes egregie testantur. Atque hic vero ille cultus elegantissimus est, quo DIESCAVIORVM maiores sui admirationem excitarunt. Non est ab hoc loco alienum, sed potius memoratu dignum, binos ex hac nobilissima gente eosque PRIMOS Saxoniarum Electorum & Brandenburgicorum status administratos, amicos & magnorum operum adiutores extitisse; cum alioquin tenuioribus in Principum Teutonicorum aulis titulis vterentur, & simplicitate gentili & obteriorum angustiores limites primariis muneribus vix obseruanda hodie elogia prætexerentur. Quæ res vtique documento est, DIESCAVIOS iis semper moribus ac scientiis fuisse præditos, quibus consilia ac rerum publicarum emolumenta promouentur: digni iudicati propterea, qui sapientiæ suæ studiis summatis Germaniæ potentioribus adfisterent, eorumque res ac negotia sermone, litteris, armis ac calamo defenderent. Ac nemini vero obscurum est, idem fecisse PARENTEM CAROLVM non sine laudis encomio nominandum. Postquam enim is ludorum literariorum stadia est emensus, & in Academiis vitam ingenuo homine dignam egit, & in iis sese artibus exercuit, quæ animum solidis & pragmaticis cogitationibus imbuunt, ad alias regiones scientia probe munitus pedem mouit, non vt tectorum substructionibus & ruderibus delectaretur, aut peregrina vitia indueret, sed prudentiæ documenta disceret, præparatumque disciplinis animum variis obseruationibus imple-

ret. ³¹ Litteræ enim cordi illi ac studia, & variarum gentium præclara instituta, ac ciuium sub vnum vndique imperium confluentium salus ac felicitas. Atque hisce ILLE alis ad patrios focos relatus ita vitam instituit suam, vt illico Serenissimo ELECTORI Brandenburgico innotesceret, & post exiguum temporis interuallum, tali in loco constitueretur, quo, quæ toti populo Magdeburgico essent salutaria, sapienter dignosceret, ac ius diceret, & tributa ad possessionum & fortunarum modum vniuersorum atque singulorum in prouincia ciuium dispensaret. Quo in munere ea ratione versatus est, vt vigilantibus, agentibus, adnitiuenti prospere omnia cederent, ac peruia quæque & procliuia diligentia suæ cerneret. Quid enim difficultatis offenderet summa iuris publici ac ciuilibus & patrii scientia instructus? maxime cum historia in publica vita cautum, inque priuata contentum fecerit, docueritque, ciuis vt parere deberet, vt imperare Magistratus, vtque populorum consortia sub æquabili vnius legis auctoritate essent componenda. Vnde haud mirum, eum pro bibliotheca & tabulario ^{quod} pro defensore prouinciæ, pro patrono publicæ rei, pro sacerdote iustitiæ & æquitatis a cunctis fuisse habitum. Id scimus, multas eiusdem spes secundo euentu esse coronatas, quæ arduæ visæ segnibus sunt. A deo ille occasioni iniicere manum sciebat; nihil interea alienum, quodque nec profuturum esset anhelans, ac sera pœnitentia castigandum. Qua in re summæ sapientiæ exemplum ceteris dedit, qui non semper labores suos certo emolumento donant, sed leuia sæpe & inania magno molimine prensant, famam aucupantes illepidam & ad utilitatem suam, non populi, nec Principis verum commodum omnia dirigentes. Quæ cum animaduertet

teret

teret AVGVSTA DOMVS, & tanti VIRI celebritatem, solidam doctrinam atque æquitatem multis experimentis cognosceret, factum est tandem, vt magnis eum negotiis expediendis adhiberet, eiusque consilia, rationes, argumenta haud raro suffragio suo comprobaret: probe gnara, litteras sapientiæ opibus suffultas imperium stabilire, ac iura Principum tueri, & contra aduersariorum tela munire. Quo circa silentio præteriri non debet, eum quoque editis pro bono Principis voluminibus inclaruisse ac Mansfeldensem causam tanta in luce constituisse, vt, quod scripsit ac defendit, non vnus anni momentaneo applausu, sed æterna tum Virorum eruditorum, tum Ministrorum ac pragmaticorum hominum prædicatione sit duraturum. Quæ vtut magna sunt, & ad præposteram in multis ambitionem excitandam apta; neutiquam tamen is tam impotenti cupiditati vela laxauit, nec fauenti auræ indulgit; sed quanto præclarius egit, tanto se submissius gessit, ordinem ac modum in omni officio seruans. Hinc nulla ei cum æqualibus contentio; quandoquidem operas suas nunquam prædicauit ipsemet, sed verecundiæ & modestiæ deditus nihil suum, omnia Principis, qui eum in partem administrationum suarum elegit, esse tandem existimauit. Quare id demum consecutus est, vt nobilibus & ignobilibus, pauperibus & diuitibus, municipibus atque externis charus esset, atque ipsi supremo Numini acceptus; cuius prouidentia singulari euenit, vt & congiuuium ipsi, velut alteri Agricolæ, decus ac robur conciliaret. In quo qui parum præsidii & emolumenti ponendum censent, sane nesciunt, multos publicis in negotiis felices domestico dedecore conflagrasse. At quam is in domum suam intulit, non solum multiplici

plici prole eum beavit; verum etiam liberorum præ-
 stantissimorum educationem faciliorem reddidit, in rem
 familiarem omni studio intenta, domifeda, proba & ab
 omnibus mulierum illecebris quam longissime remota,
 Quod in causa, credimus, fuit, quare probatissimos, &
 virtute & opibus & nobilitate florentissimos GENEROS inuenerit; ac temet
 ipsum denique PATER doctrina, moribus ac disciplina tam egregie pos-
 siterit, vt isdem, quibus ILLE artibus publicæ rei consulat, nec per super-
 biam atque ignauiam ætatem agas, sed in paterno virtutis tenore, ipretis
 ambiguis & fallacibus, constantissime perseueres. Quod etsi ad gloriam
 VIRI in diuinam familiam coopartari satis foret; tamen vnum adhuc ad pos-
 siteritatem memorandum nostri causa est, nec sine præconio dimittend-
 dum. Constat enim Academiam nostram eo tempore FRIDERICI Sapi-
 entis auspiciis esse conditam, cum iam PATER tuus magna apud omnes
 in provincia atque aula auctoritate polleret, eiusque auxiliari manu nobis
 quoque opus esset, ne in primis annorum rudimentis tam assabre delineat-
 um opus iterum collaberetur. Ac fatendum, impigra diligentia, ac summo
 feruore eo ipsum incubuisse, vt omnia impedimenta breui vanescerent, sa-
 laria doctoribus constituerentur, litterarum studiosis, atque egenis largiter
 prospiceretur, ordo ac disciplina stabilirentur, collegia omnia ac magistrat-
 us reliqui nascenti Lyceo lubentes obsecundarent, & quæ ad eius gloriam
 ac decus facerent, liberaliter præstarent. Quod quam sit laudand-
 um ac grato semper animo prosequendum, nemo est paullo humani-
 or, qui non intelligat. Vnde facile est ad coniciendum, nos nihil magis
 habuisse in votis, quam vt longiori vitæ vsura frui potuisset talis Musagetæ,
 tam generosus ac doctus Vir, tam illustris ac sua virtute nobilissimus Mæ-
 cenas, rerumque nostrarum felicissimus Adiutor ac liberalium disciplina-
 rum quarumuis eminentissimus Promotor. Verum tamen cum aliud pla-
 cuerit bonorum omnium datori, isque GENITOREM Tuum ad præmia
 æterna ei destinata vocauerit; & nunc ILLE nouo splendore mirabiliter or-
 natus inter caelites viuat, & Christianæ nobilitatis insignibus cumulatus
 absoluta libertate, ac vera iustitia efflorescens in diuinum consortium sit
 receptus, extremum nunc est, vt ossibus ac cineribus eius quietem appre-
 mur, hocque solatium TIBI officiose commendemus: FELICEM TE ESSE,
 QUI TANTO PATRE SIS GENITVS, AC MVLTO FELICIOREM, QUI
 TANTARVM VIRTVTVM HAERES EXISTAS EX ASSE. Vale & nobis
 Musique nostris, vti fecit CAROLVS PATER, luculentissi-
 me faue. Hala Magdeburgicæ Nonis Decembris
 MDCC XXI,

(0)

177675

AB 177675

ULB Halle 3
003 067 149

56

0A.20018d.

8
EPISTOLA IN FVNERE
PERILLVSTRIS ATQVE EXCELLENTIS-
SIMI VIRI

DN. CAROLI
DE DIESKAV
DOMINI

IN DIESKAV ET LOCHAV

CETERA

SERENISSIMO AC POTENTISSIMO BO-
RVSSIAE REGI A CONSILIIIS INTIMIORIBVS
ET REGIMINIS

QVOD EST

IN DVCATV MAGDEBVRGICO

ITEMQVE

RERV M AD POLITIAM TOTIVS PROVIN CIAE PERTINEN-
TIVM DISPENSATORIS SAPIENTISSIMI

AD

MAGNI PATRIS FILIVM

CAROLVM DE DIESKAV

MAGDEBVRGICAE PROVIN CIAE
CONSILIARIVM MVLTI S NOMINIBVS
EMINENTEM

NONIS DECEMBRIS MDCCXXI. SCRIPTA

IN QVA

INSIGNIA IN REMPUBLICAM ET ACADEMIAM MERITA
DEBITIS LAVDIBVS

GRATO EX PECTORE PROPECTIS

CONDECORANT

PRORECTOR

ET

PROFESSORES FRIDERICIANAE.

HALÆ MAGDEBVRGICÆ,

Typis CHRISTIANI HENCKELII Acad. Typogr. 1721.

